

พระราชกฤษฎีกา

อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำห**ร**ับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหมูม่น อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ราชโองการโปรตเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหมูม่น อุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และมาตรา ๙ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราช กฤษฎีกาขึ้นไว้ ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎิกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎิกา ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหมูม่น อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๓๑"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

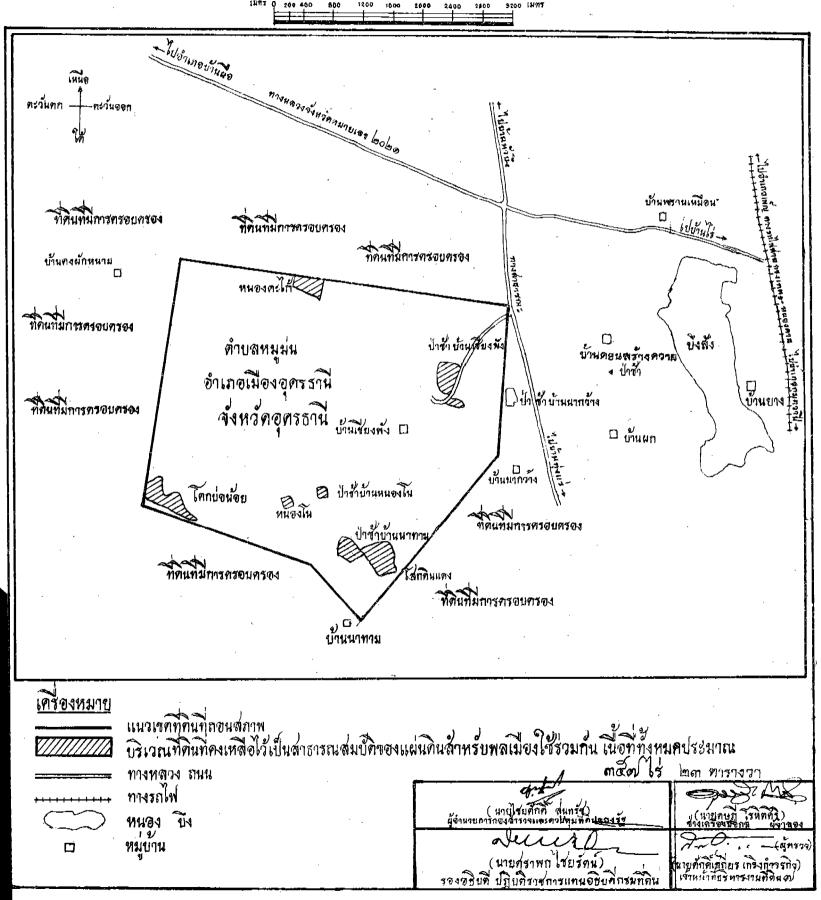
มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๒,๑๘๘ ไร่ ๓ งาน ๕๘ ตารางวา ออกบางส่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๘๓๒ ไร่ ๓ งาน ๓๕ ตารางวา ในท้องที่ตำบลหมูม่น อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัด อุดรธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎกาลอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผนดินสำหรับพลีเมืองใช้ริวมกัน ในท้องที่ตำบลหมูม่น อำเภอเมืองอุกรธานี จังหวัดอุดรธานี

พ. ที. ๒๔๓๓ เนื้อที่ประมาณ ๑๑, ๔๓๒ ใช่ ๓ งาน ๓๔ ตาชางวา มาทราส่วน ๑: ๕๐,๐๐๐

เล่ม ๑๐๕ ฅอนที่ ๗๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ที่ดินสาธารณประโยชน์โคกนายาง ในท้องที่ตำบลหมูม่น อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ประมาณ ๑๒,๑๘๕ ไร่ ๓ งาน ๕๘ ตารางวา ซึ่งทาง ราชการได้สงวนหวงห้ามไว้ให้ราษฎรใช้เลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘ บัจจุบัน ปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๔ บัจจุบัน ปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดิน ดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันบางส่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๔๓๒ ไร่ ๓ งาน ๑๕ ตารางวา เพื่อนำไปจัดให้แก่ราษฎร ตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้